

Big Day 2000

Na drie jaar zonder regionale Big Day was het 6 mei weer eens zo ver. Drie teams maakten de regio die dag traditiegetrouw op de fiets onveilig, op zoek naar zoveel mogelijk soorten. Al dan niet goed voorbereid probeerden ze de voorafgaande weken van verbaal geweld, resultaten van schimmige achterkamertjesonderhandelingen, koehandel met mysterieuze informanten en meer van die dubieuze praktijken om te zetten in een indrukwekkende soortenlijst. Of de drie teams daarin zijn geslaagd is te lezen op de volgende pagina's. Om een enigszins evenwichtig beeld van de Big Day te geven heeft ieder team een impressie aan het papier toevertrouwd. Berry van der Hoorn namens en met hulp van team 1, Ferdy Hieselaar namens team 2 en Adriaan Dokter en Pieter van Eijk namens team 3.

Team 1

Na een lange voorbereiding op Bevrijdingspop is ons team om 5.00 uur compleet bij ingang Koevlak aan de Zeeweg, vroeg genoeg, alleen de overdreven fanatiekelingen starten om 4.00 uur. Twee deelnemers van buiten de regio hebben helaas op het laatste moment ziek afgebeeld. Aldus bestaat ons team uit slechts vier leden, Amon, Roy, Steve en ik, waardoor we in een overduidelijke underdogpositie starten. De overige teams hebben meer leden, dus ook meer ogen en oren en een grotere kans om vogels te ontdekken. Daarentegen zijn de ogen en oren in ons team van betere kwaliteit, dus we laten ons niet ontmoedigen.

In het donker doen we rond Koevlak de traditionele eerste soorten, Houtsnip en Bosuil. We rijden richting Spinnepoppenvlak voor de daar broedende Kruisbek, die we helaas niet vinden. Fantasten beweren dat hier in mei nog Sijs en Barmsijs zouden zitten, maar dit is nooit bevestigd door enig vogelaar van naam. Het Vogelmeer zit vol met zingende Kleine Karekieten, en er dobberen enkele Geoorde Futen. Tussen Vogelmeer en Parnassia raken Roy en Amon achterop, ze schreeuwen wat en gebaren naar boven. Steve en ik kijken omhoog en zien een fraaie Zwartkopmeeuw. Roy en Amon doelden echter op een Bosruiter. Gelukkig ziet iedereen beide soorten.

Door richting telpost. Bij de parkeerplaats aan de Zeeweg vliegt een Europese Kanarie voorbij, een zeer goede soort die de overige teams mogelijk en hopelijk zullen missen. Daar moeten we het vandaag van hebben. We positioneren ons rechts naast de reddingsbrigade, waardoor we zicht op zowel zee als zeereep hebben. Land- en zeetrek zijn bijzonder goed. We lepelen de diverse soorten sterns en steltlopers

eenvoudig binnen. Vanuit onze ooghoek zien we een wat vreemde meeuw aankomen, die een Velduil blijkt te zijn. Prachtig te zien met alles erop en eraan. Gelukkig stijgt het beest, waardoor de andere twee teams die vermoedelijk bij Parnassia zitten deze zeker zullen missen. Heel vervelend...

Er is enige consternatie over een lichtgekleurde meeuw die over het strand zeilt. Later horen we geruchten dat een ander team deze als Grote Burgemeester heeft genoteerd. Gebrek aan (zelf)kennis in het andere team werkt zo in ons nadeel. Niet lang na de gebleekte Zilvermeeuw vliegt over zee een echte Grote Burgemeester ons telescoopbeeld binnen. Weer een topsoort. De Zomertaling en Brilduiker die voorbij speren zijn ook niet mis. Als over de zeereep dan ook nog eens een Grauwe Gors voorbij keilt raken we in een euforische stemming. We vallen huilend van geluk in elkaars armen en slaan elkander beurse schouders. In de euforie missen we Noordse Stormvogel en Smelleken.

Om het succes van de toekomstige overwinning te vieren begeven we ons naar het terras van restaurant het Eindpunt, waar we een kingsize appelpunt bestellen, bedolven onder een berg vers geklopte slagroom. Verdient. Een fanatiek en gestresst team 2 komt voorbij gefietst. Waar naartoe willen ze niet zeggen. Kinderachtig, maar ze zetten koers richting Zandvoort. Kuifleeuweriken dus.

Inmiddels blijkt de band van Amon lek. Een goed excuus om achterover in de zon te hangen en nog eens een cappuccino te bestellen. Na een ruim halfuur komt team 2 zwetend voorbij. Een afgepeigerd teamlid, de lange magere semi-accountant met de altijd slechte conditie, wijst met zijn duim naar beneden, als een slome Kievit die een rover van zijn nest tracht af te leiden. Alsof we nu echt denken dat de laatste Kuifleeuweriken van de regio bij Zandvoort er net vandaag niet zitten.

We smeren ons nog eens goed in met olie en draaien de neus richting de zon, heerlijk. Zojuist de soorten geteld, we zitten op 102 en het is net 9.00 uur. Kan niet fout gaan. Met een aangenaam gevulde buik koersen vervolgens ook wij naar Zandvoort, de misleidende signalen van team 2 negerend. Bij de rotonde hangen drie Kuifleeuweriken rond. De soort gaat zo achteruit dat dit wel eens de laatste Big Day kan zijn waarop we ze zien, zoals Zwarte Specht hen is voorgedaan. Via een veel te leeg Duinpieperpad terug naar de Zeeweg, over camping De Lakens het Nationaal Park weer in. Een wandeltocht voor Boomleeuwerik levert niets op, ook het Vogelmeer brengt niets nieuws. Via Paapje richting Starreberg waar we Boomvalk doen. Door naar de Brederodeberg waar het succes ons wederom toelicht in de vorm van zingende Zwarte Mees, Goudhaan en een tweetal Fluiters. Hier doen we ook Groene Specht en de enige Grote Bonte van deze dag.

Terug de duinen in en op naar Duin en Kruidberg. Op het grensgebied levert een wandeltocht de beoogde Boomleeuwerik op. Amon, de man met de ogen van zes miljoen, zet zijn turbo zonnebril op. Dat betekent

tijd voor roofvogels. Vrijwel direct vliegt er eentje met afhangelende vleugels over, een heuse Zwarte Wouw. Hierop volgt een rituele vreugdedans van onze kant. Bij de uitgang cirkelt vervolgens een thermiekende Visarend. We kussen de grond waarover hij vloog. Saillant detail is dat de arend vrijwel over het terras afzeilt waar team 2 bedremmeld naar hun kopjes koffie kijkt, in plaats van omhoog. Zo win je natuurlijk nooit een Big Day. Met 122 strepen op de lijst en zand tussen onze tanden verlaten we eindelijk de duinen. De stemming is uitmuntend, aan ons de victorie.

Voor IJmuiden slaan we het laantje in richting begraafplaats, waar we team 3 tegenkomen. Na wat gekeuvel over het weer zegt team 3 een topsoort te hebben, die ze na enig aandringen prijsgeven. Ze noemen Grauwe Kiekendief hun topsoort. Een kinderhand blijkt snel gevuld, team 3 lijkt geen partij. Wij pareren met Zwarte Wouw, Visarend, Velduil, Grote Burrie en oh ja Euro Kan en Grauwe Gors. Team 3 lijkt eveneens bedremmeld te kijken en aan onze woorden te twijfelen. Nu zitten we zeker lekker in ons vel en we fietsen ontspannen door naar de sluizen, waar we de prachtig gekleurde Casarca meepikken. Op de IJbunker bivakkeert nog steeds de zeer fraaie Geelpootmeeuw, gepaard met een Kleine Mantel. De Zuidpier brengt ons een vijftal Roodhalsfuten die we voor geen goud hadden willen missen, bij het Kennemermeer nemen we zelfs een Veldleeuwerik waar. Je zou als team IJmuiden toch maar overslaan! Zoektochten naar Goudvink leveren niets op en in rap tempo scheuren we richting polder, de tijdsdruk begint te spelen.

De Grutters is leeg, in de Hekslootpolder doen we nieuwelingsen als Kleine Strandloper (of waren het toen al Temminckjes?) en Wintertaling. Maar waar zit die #%&\$ Amerikaanse Wintertaling?!

Op naar de snackbar in Spaarndam. Op het terras zit een zichzelf nauwelijks tijd gunnend team 2 te wachten op de bestelde calorierijke meeneemmaalrtijd, in gezelschap van een slungelige gestalte met grijzer haar dan gezond is voor zijn leeftijd. De snode leden van team 2 maken blijkbaar gebruik van externe adviseurs, tegen betaling van frikadel speciaal en patatje oorlog. Team 2 meldt hun leukste soort, Zwarte Wouw. Dat valt tegen, we zijn niet de enigen. We zetten onze wouw tegenover die van hen, zien gezichten betrekken, en geven vervolgens subtiel onze Visarend prijs ter demotivatie. Blijkt dat zij er zojuist ook één zagen. Weer een tegenvaller.

We laten ons niet opjagen, en besluiten toch vooral uitgebreid te tafelen. Wat kan de maaltijd toch gezellig zijn, wat jammer als je daarvoor nauwelijks de tijd neemt. Op dat moment komt ook team 3 voorbij-gefietst. De leden van zowel team 2 als van team 3 zijn zo opgewekt dat we nattigheid beginnen te voelen. Ligt de eindzege nog in het verschiet, of zouden we het nakijken hebben?

De snackbar vormt de kentering. Na deze pitstop voelen we ons minder prettig. Dit zegt misschien iets over de kwaliteit van het eten. Eerst naar de Zwarte Roodstaart van Spaarndam, maar voor ons wil het kreng niet

zingen. Dan maar naar het Westhoffbos voor Wielewaal en Zomertortel, waar we eveneens nul op het rekest krijgen. Dat de bescherming van deze soorten snel mag worden opgeheven.

Halverwege het bos loopt mijn band van de velg. Dat is een probleem, want de fietspomp van Roy had ik op het terras van het Eindpunt eigenhandig en zeer vakkundig naar de andere wereld geholpen. Er zit niets anders op dan mijn band zo ver leeg te laten lopen dat we hem weer om de velg krijgen, en mijn bagage op de karakteristieke zwarte opoefiets van Steve te laden. Fietsen gaat hierna slechts met dubbele inspanning op halve snelheid.

Op naar de Veerpolder en Binnenliede. In de verte staat team 3 met daarnaast een luxe auto met daarin een zekere Marianne Willems. Zijn wij dan zo uniek dat we zonder tipgevers werken?

Een tussenstop bij het plasje, Roy wordt naar binnengestuurd voor het logboek en komt terug met de melding van een Kleine Zilverreiger in de Houtrakkerbeemden. Daar komen we net vandaan. We staan in dubio, de zon gaat bijna onder en we hebben nog bergen vogels te zien. We besluiten voor kwaliteit te gaan en fietsen ons de longen uit het lijf. Van grote afstand zien we op exact de beschreven plek een foeragerende witte stip. We buigen richting Mekka en danken Allah. Iets te vroeg, want de stip blijkt een Lepelaar te zijn, geen reiger te bekennen.

We rijden in een nieuw record naar de Veerplas waar we met schemering aankomen. Steve staat nog even stil bij de molen, maar de triller aldaar is toch echt een Sprinkhaanzanger en geen Snor. Onderweg pikten we nog een Blauwborst mee, bij de Binnenliede zingen er diverse. Blauwborst blijkt de laatste soort die we bijschrijven, de enige sinds de snackbar. Pogingen voor Watersnip, Witgat, Smient, Snor, Patrijs, Ransuil enzovoort leiden tot niets.

Uiteindelijk nekt de staart van de dag ons. In de Toneelschuur blijkt dat we met 134 soorten laatste zijn geworden, ondanks dat we verreweg de mooiste lijst hebben. We missen teveel relatief gewone soorten.

Het lid van team 2 dat zich in de beroepskringen der vogelarij begeeft en daardoor denkt te mogen preken, beweert dat we door laksheid hebben verloren. Maar in een stressvolle georganiseerde maatschappij als de hedendaagse is het toch zalig om onvoorbereid een Big Day te doen, zonder strakke planning, zodat elke soort een verrassing is? En dat dat ons enkele soorten kost, wat geeft dat eigenlijk?

Nu even serieus: balen als een stekker!

Team 2

Het was een goed idee om na vier jaar eindelijk weer eens een Big Day te organiseren. Een kleine inventarisatie vroeg in het voorjaar leverde veel belangstelling op. Na formatie van de drie teams van elk zes man sterk

begon via de e-mailgroep de psychologische oorlogsvoering al snel. Ons team (bestaande uit Hans Groot, Pim de Nobel, Pieter Thomas, Freerk Hylkema en ondergetekende) had er redelijk wat vertrouwen in dat we een goede kans maakten op de overwinning, maar team 1 had toch wel diverse goede vogelaars aan boord. Team 3 had (weliswaar misschien wat (ver)oude(rde), maar toch) veel ervaring in de ploeg. Pim en Hans besteedden veel tijd aan de voorbereiding en kwamen op het idee om eens een ander beginpunt dan de ingang Bleek en Berg (Kennemerduinen) te nemen. Middenduin met mogelijk Matkop en Koningshof met mogelijk Sijs, Kruisbek en Grote Lijster leken goede alternatieven. In de voorbereiding bleek echter dat genoemde soorten hier toch erg onzeker zijn, dus kozen we na twee vergaderingen voor het oude vertrouwde beginpunt en eigenlijk vrijwel dezelfde route als het absolute record in 1996. Dat record van 134 soorten zouden we wel niet breken. Naarmate de grote dag naderde werden we wel wat onzekerder over de eindoverwinning, want team 1 had toch wel erg veel veldkennis en –ervaring en erg goede ogen voor de overtrekkende stipjes en team 3 had ook jonge ogen en wist vast nog wel een goede plek waar tien jaar geleden een Bonte Vliegenvanger had gebroed. Ons team werd eigenlijk vooral gekarakteriseerd door een gigantische ervaring met Big Days en een grenzeloze inzet om te winnen (niet onbelangrijk).

6 mei 4.00 uur verzamelen we bij de ingang Bleek en Berg en verrassing verrassing, ook team 3 heeft dit als startpunt. Gelukkig zijn wij iets eerder compleet en besluiten we iets verderop op Houtsnip en Bosuil te wachten. Vrij snel horen we een uil, maar dit is een Ransuill Dit zal ons veel zweogen in de avondschemering in de polders schelen. Die stomme Ransuill blijft jammer genoeg wel erg lang rondjes draaien in onze buurt dus het andere team zal hem ook wel horen. Helaas begint één teamlid, we noemen geen namen, ook nog eens aan de determinatie te twijfelen (het blijft moeilijk dat verschil met Meerkoet...) en komt die mooie Houtsnip ook nog eens over als het andere team zich weer bij ons gevoegd heeft. Bosuil wil maar matig lukken, maar wordt uiteindelijk toch door iedereen binnengesleept en Boomleeuwrik wil helemaal niet zingen. Ook de zang in het duin levert behalve de gewone soorten niet echt veel op. Groene Specht en Zomertortel o.a. horen we niet. Dit alles ondanks het schitterende zwoele, weldra zeer warme weer met een matig NO-windje. Ook Havik wil nog niet lukken. Na iets meer dan een uur breekt de remkabel van Pieter. Dan maar zonder achterrem verder. Gelukkig pikken we nog wel een opvliegende Boomleeuwrik op langs de Waterleidingweg. Al met al een niet heel voorspoedig begin van de Big Day. Een gemengd groepje Sijzen en Kleine Barmsijzen betekent misschien wel de ommekeer naar iets moois; allebei zeker moeilijke soorten op een Big Day.

Rond 8 uur gaan we lekker op het terras van Parnassia zitten om een uurtje over zee te kijken. Dit begint lekker goed met beukende trek, niet zozeer qua aantallen maar wel qua soorten. Na enige minuten komt,

jawell, team 3 ook op het terras aan en gaat gelukkig twintig meter verderop zitten. Dit weerhoudt Pim er niet van om vrij snel daarna "Jan-van-gent!" over het terras te schallen (overigens door het andere team ondanks de hulp niet gezien). In het vervolg moeten we de soorten dus zachtjes aan elkaar doorgeven wat wel een leuk stiekem sfeertje geeft. Zo worden toch heel goed Grote Burgemeester (!), Noordse Stern (altijd lastig), alle andere sterns, Steenloper, Middelste Zaagbek en Kleine Strandloper (een groepje langsvliegend en één op het strand voor het andere team zittend; wat jammer dat zij het strand net niet kunnen zien vanaf hun positie) binnengehaald. Na het trektellen pikken we op het parkeerterrein ook nog een klapper op: naast een Veldleeuwerik horen we een Europese Kanarie (zo pik je met een dagje vogelen ook nog een nieuwe regio-soort mee)! Al met al een hele goede voortzetting en met ca 90 soorten rond 9 uur begint het een echt goede Big Day te worden, maar ja de andere teams zullen ook wel flink gescoord hebben met de zeetrek.

Op weg naar de Kuifleeuweriken van de boulevard van Zandvoort (zo langzamerhand de enige plek in de regio om deze soort te zien) komen we langs de hangplek van de Bende van Steve en het lukt ons niet om contact te vermijden als zij net hun goede zeetrek gaan vieren op het terras van het Eindpunt. Een kleine uitwisseling leert dat zij net wat meer "blockers" hebben dan wij (Zwartkopmeeuw, Velduil, Grauwe Gors en evenals wij Grote Burry, Eurokan en Jan-van-gent). Onze vrees wordt bewaarheid: wij doen het erg goed, maar team 1 doet het net iets beter. Het enige dat hiertegen zal helpen is een tomeloze inzet, dus meteen naar de Kuifleeuwerik en daarna langs het Sperwernest bij manège De Bokkedoorns. De twee centrale staartveren boven de nestrand zijn genoeg voor weer een tik op de lijst.

Vervolgens naar het Vogelmeer voor de Roodhalsfuut. Hier wel Geoörde Fuut, maar geen Roodhalsfuut. Maar even blijven voor de roofvogeltrek. Dat pakt goed uit! Een Zwarte Wouw komt schitterend dichtbij langszeilen, een roepende Wulp (slechts één keer roepend, moet genoeg zijn), Regenwulpen en Buizerd, Sperwer, Bruine Kiek komen langs, maar geen Havik. Plotseling ziet Hans twee Appelvinken voorbijkomen (wat doen die hier nou? Zich even laten tellen door ons, bedankt!). Een kort uitstapje van Pieter om een Bonte Vliegenvanger te zoeken kost ons een soort: niet alle teamleden herkennen de op grote afstand langsvliegende Purperreiger (we noemen weer geen namen...). Met de teamspirit is het steeds goed gesteld; het doel is duidelijk en we zullen diep moeten gaan om de andere teams te kunnen verslaan. Slechts zo nu en dan zijn er wat irritaties als we een soort dreigen te missen, zoals de enige Zomertortel van de dag die de rest van het team nog net oppikt voor hij uit beeld verdwijnt om nooit meer te verschijnen.

Terug het duin in want er ontbreken nog diverse soorten op de lijst zoals de vliegenvangers, Fluiter, Zwarte en Staartmees, Goudvink en beide goudhanen. Ook Gaai en Groene Specht zijn nog niet binnen (en

Havik ook nog steeds niet). Het is echt sprokkelen en we moeten door de villawijken van Bloemendaal, langs de Hertenkamp (een anonieme tipgever wijst ons op een zingende Vuurgoudhaan, niet gevonden, maar toch bedankt Arnoud), en langs Meer en Berg om uiteindelijk pas na een half uur in Duin en Kruidberg een Goudhaan te scoren.

We besluiten na lang beraad om een revolutionaire tactische zet te doen en niet naar de Zuidpier te gaan (in alle Big Days een standaardpunt om te bezoeken) en de vrijgekomen tijd te gebruiken om nog wat binnenduinsondarten op te pikken en vroeg de polder in te gaan. Nadat we diverse soorten alsnog binnengehaald hebben liggen we wat betreft aantal soorten erg goed op schema om in de buurt van het record te komen.

Na een heel snel verdwijnend Smelleken komen we Guido tegen bij het plasje van de Hekslootpolder. Helaas geen Amerikaanse Wintertaling meer (door Pieter van Eijk op 4 mei ontdekt), maar wel Zwarte Ruiter, Kempphaan, Wintertaling, Zomertaling en nog twee langsvliegende Smellekens. Guido vergezelt ons gezellig een paar uur als onpartijdige waarnemer. Na de Gruiters (Bosruiter, Krombekstrandloper) wil de Zwarte Roodstaart van Spaarndam nog niet lukken, maar boven de Houtrakkerbeemden vliegt wel een schitterende Visarend! Vervolgens gaan we door het Westhoffbos en dank zij een leuke band van mij horen we na een kwartier een zingende Wielewaal. Met Ringmus evenaren we het record van 134 en Blauwborst betekent een nieuw record! Een mooi moment voor het avondeten. Dit zal niet erg lang mogen duren want met deze schitterende dag zullen de andere teams het record ook wel breken en niets is erger dan het record breken en dan nog net met één soort verschil verliezen en het record van 1996 kwijtraken.

Bij de snackbar komen we geheel toevallig ook de andere teams tegen. Hier delen we naar later blijkt de mentale klap uit aan team 1. Ook blijkt hier wel dat team 3 zeker nog niet uitgeteld is Wij zijn erg opgewekt en blijven niet lang hangen om uit te wisselen wie wat wel niet gezien heeft, maar gaan met de patat snel weg om de boel bij de Zwarte Roodstaart op te eten. Deze lukt zo snel dat we de lauwe patat bij het Plasje opeten. Met nog mogelijke Brilduiker en Smient bij de Veerplas in het vooruitzicht (twee dagen ervoor nog gezien) kunnen we dicht in de buurt van de 140 komen, maar dat zullen we gezien de waarschijnlijke resultaten van de andere teams ook wel nodig hebben. Ondanks goed zoeken lopen we de Brilduiker helemaal mis (blijkt achteraf door team 3 wel gezien te zijn) en hebben we even een dipje. Gelukkig pakken we met een baltsende Watersnip de draad weer op (met dank aan onze voorzitter voor de gouden tip!). Bij Ruigoord aangekomen is het vrijwel donker en hebben we erg weinig zin om die desolate mulle zandvlakte te doorkruisen maar ja, misschien horen we nog een Patrijs. Die Patrijs lukt niet maar plots vliegt er wel ... een Witgat op, een schitterende onverwachte soort!

Het is een end fietsen naar de Lange Bretten bij Halfweg, maar het kan nog Buidelmees (wordt erg moeilijk in het donker), Roerdomp, Waterral, Porseleinhoen en Snor opleveren, dus hop in rap tempo verder want we moeten de 140 halen willen we een kans maken op de overwinning. Snor lukt gelukkig heel snel (nr. 139) en vervolgens koppen we bij De Batterij heel simpel een roepende Waterral in (nr. 140!!!).

We zijn nu wel tevreden, maar Patrijs proberen we in de Waarderpolder ook nog toe te voegen aan de imposante lijst. De taart is echter op en vermoeid en hoopvol dat 140 net genoeg moet zijn gaan we rond 23.00 uur naar de Toneelschuur waar de andere teams al op ons zitten te wachten. Meteen bij binnenkomst maken we al een onverwacht schouwspel mee: van het ene team hebben de meeste leden een vrij vrolijk gezicht en van het andere team hebben enkele leden een gezicht als een oorworm. Toch ben ik er niet zeker van als iemand vraagt: hoeveel hebben jullie er? 140? Gelukkig blijkt vrij snel dat we verpletterend hebben toegeslagen en dat beide andere teams op respectievelijk 134 (team 1) en 136 (team 3) zijn blijven steken. Waar wij zijn doorgegaan met vijf nieuwe soorten na de snackbar zijn de andere teams hopeloos blijven steken. Een aantal leden van de andere teams is daarna opvallend snel weg. Het blijkt dat de andere teams ook schitterende en aparte soorten hebben gezien die goed zijn voor een grote lijst, maar wij hebben de meest complete lijst. Tijdens het napraten is iedereen van ons team erg blij: Pim dat hij het record weer terug heeft, Pieter dat hij nu ook een keer gewonnen heeft, Freerk dat hij een zooi nieuwe regio'soorten heeft gescoord en Hans en ik dat de Big Day-ervaring en de motivatie en inzet toch weer geleid hebben tot de winst en een nieuw record. Ook denken we dat het record nog steeds hoger kan: van de "gewone" soorten hebben we o.a. Fluiters en Havik gemist. Daarnaast hebben we op een vreselijke manier de door de andere teams wel waargenomen Brilduiker en Casarca gemist (gewoon overheen gekeken...). We moeten dan wel goed weer hebben zoals dit jaar.

Om half twee laat ik de diehards achter en fiets in een héél laag tempo naar huis. Daar rol ik meteen in bed. Na zo'n Big Day komt in bed altijd ook nog een schitterende ervaring: door de gehele dag zeer intensief te letten op elk vogelgeluid gaat het vogelconcert in bed gewoon nog door. Je hoort voortdurend Nachtegallen, Grasmussen, Merels enz. zingen! Ik vind dat we volgend jaar in het kader van het 50-jarig jubileum weer een Big Day moeten houden en dan proberen om het record weer te breken.

Team 3

Na een druk weekend en een erg korte nachtrust, verzamelen de leden van team 3 zich op de onmenselijke tijd van 4.00 uur bij ingang Bleek en Berg van de Kennemerduinen. Vooral 's morgens vroeg ervaar je de

niet te vermijden nadelen van het vogels kijken: het opstaan. Wij beantwoorden niet aan de gedachte dat vogelaars ochtendmensen zijn. Puur op karakter slepen we ons uit bed. Na een kwartier tot half uur fietsen waarin je het ochtendhumeur van je af kan trappen, arriveren we om tien over vier bij de afgesproken plek: ingang Bleek en Berg, Kennemerduinen. Tien minuten te laat dus, waarin de rest van ons team de Bosuil al gehoord had. Het was nog pikkedonker, dus eventuele verwijtende blikken bereikten ons niet.

Laten we eerst de samenstelling van ons team bekijken. Minachtend werden we wel het ouwelullenteam genoemd, maar een simpel reken-sommetje leert ons dat team 2 een hogere gemiddelde leeftijd heeft. Alhier onze opstelling. Als captain Evert van Huijssteeden: altijd scherp en alert. Vervolgens Eef Kieft: onze landtreksspecialist. Naast de Eefjes verder Johan Stuart (ook altijd scherp en alert) en Erwin Robbertz (scherp en alert en Zwarte Ooievaarspecialist). Voor jong bloed zorgen ondergetekenden, Adriaan en Pieter.

Een half uur luisteren bij de Oosterplas levert Bosuil en Ransuil op en ook de Houtsnip gaat niet aan ons voorbij. Wij verbazen ons nog over team 2, dat een wel heel bijzondere tactiek hanteert: door naast ons te gaan schreeuwen proberen ze zoveel mogelijk nachtvogels te lokken.

Door naar Meer en Berg, hopen op een Grote Lijster. Eén voor één beginnen de algemene vogels nu te zingen, en na een kwartier is het volle ochtendconcert losgebroken. De Grote Lijster houdt echter zijn snavel. Daarom vervolgen we onze weg via Duin en Kruidberg naar de kust. Bij de ingang van de duinen zingt een Zwarte Mees, een niet al te makkelijke soort. Ook Paapje, Roodborsttapuit en een Boomleeuwerik schrijven we bij op onze lijst. Dan vliegt plotseling een vrij kleine, spechtachtige vogel langs. Een Wielewaall! Blij over deze erg vroege waarneming fietsen we verder, terwijl achter ons de zon als een rode bal opkomt. Een Boomvalk vliegt er dwars doorheen.

Hoe dicht we de kust naderen hoe meer we het vermoeden krijgen dat vandaag de trek wel eens heel goed zou kunnen zijn. Evert is op dreef: in een groepje Kokmeeuwen ontdekt hij twee naar noord vliegende Zwartkopmeeuwen. Op een kilometer van de kust vliegen al verscheidene groepjes Groenpoten, Tureluurs en Regenwulpen langs. Eenmaal bij de zeereep aangekomen wordt ons vermoeden bevestigd: continu vliegen groepjes steltlopers, zwaluwen (aardig wat oevertjes) en kwikstaarten over. Snel haasten we ons naar Parnassia.

De trek over zee is geweldig. Bijna alle steltlopers vliegen langs. Een korte impressie: grote groepen Kanoeten, Rosse Grutto's, Zilverplevieren, Regenwulpen, Bontjes en Bontbekplevieren. Verder Kluten, Kemphanen, Wulp, Krombekstrandlopers, Kleine Strandlopers enzovoort, enzovoort. De eerste Roodhalsfuut is ter plaatse. Zwarte Sterns en Dwergsterns vliegen door de branding. Een deel van ons team ziet Grote Zee-eenden. Team 2 dat naast ons zit heeft blijkaar de ogen dicht: een luid krijsende Engelse Kwikstaart vliegt over hun hoofd

zonder dat ze reageren. Om 9 uur zijn we er zeker van het oude record te overtreffen: 104 soorten staan al op de lijst. Nog maar 30 soorten van het record verwijderd en nog een hele dag voor ons!

Langzaam fietsen we terug de duinen in. Bij het Vogelmeer halen we Geoorde Fuut en Dodaars op. Omdat veel bosvogels nog op onze lijst ontbreken rijden we naar de binnenduintrand. Staartmees, Kuifmees en Fluitsen laten zich al gauw horen, maar Grote Bonte Specht en Goudhaan houden zich stil: door het hete weer zijn ze sloom geworden. Na een zoektocht van anderhalf uur horen we eindelijk de Grote Bonte Specht. Luid juichend vieren we de waarneming.

Op naar de Pier. Bij het Kennemermeer wacht Marianne ons op met soep en broodjes. Een Zwarte Roodstaart vliegt rond tijdens de lunch en opnieuw vliegen twee Zwartkopmeeuwen voorbij. Uitbuikend in de zon ziet Johan recht boven ons een adult vrouwtje Grauwe Kiekendief. Gedurende vijf minuten cirkelt zij rondjes alvorens af te zakken naar het noorden. Door de telescoop is de vogel fantastisch te zien. De pier levert verder weinig op behalve drie Roodhalsfuten en een Rietzanger tussen de blokken.

In de jachthaven en bij de Ljbunker hebben we een dip: geen Grote Burgemeester, geen Geelpootmeeuw, het uitzicht is lelijk en het stinkt naar vis. Een benzinepomp biedt soelaas: met cola en ijs verdrijven we de vislucht en met hernieuwde krachten gaan we weer terug naar de binnenduintrand van Middenheerenduinen op zoek naar de Goudhaan. Gespitst op hoge roepjes lopen we rond wat wel een roepende Grauwe Vliegenvanger oplevert, maar geen Goudhaan. Ook zijn we nog getuige van een opleving in de roofvogeltrek om een uur of vijf. Binnen drie kwartier twee Sperwers, twee Blauwe Kiekendieven, vier Bruine Kiekendieven, meerdere Buizerds en nog een Grauwe Kiekendief!

Nog maar enkele soorten van het oude record verwijderd bereiken we de polders van Spaarndam. Bij de plasjes in de Heksloot lopen drie Bosruiters, maar de dag ervoor nog aanwezige Amerikaanse Wintertaling is spoorloos. Tijd voor het avondeten. Terwijl de andere teams het moeten doen met een vette bek bij de frietboer kunnen wij ons bij Pieter thuis tegoed doen aan pizza en broodjes pesto onder het genot van een glas wijn of bier. En dat alles zittend aan de waterkant van het Spaarne, terwijl Oeverlopers en Regenwulpen roepend over ons hoofd vliegen (fam. van Eijk bedankt!).

Maar we moeten door. Bij de Houtrakkerbeemden zien we een mooi mannetje Blauwborst op een paaltje, en op het akkerland zit een vrouwtje Smelleken. Een Snor en een laat mannetje Brilduiker bij de Veerplas maken dat we het oude record nu met één hebben overtroffen. Omdat Eef nog zoveel energie heeft ("Ik fiets zo nog heen en weer naar Amsterdam") en omdat we Witgat, Smient, Watersnip en Patrijs nog missen, besluiten we in het donker via de Batterij naar de Toneelschuur te fietsen. Dat levert helaas niets meer op, zodat we om half elf 's avonds voldaan als eerste aankomen bij de Toneelschuur. We denken voor

iedereen te spreken dat we deze dag tot een van de mooiste dagen vogels kijken in de regio mogen rekenen.

O ja, we zijn tweede geworden of zoiets. Echter met maar een verschil van vier soorten. Dat kunnen we dus geheel op conto van het geluk schrijven.

Tot slot

Al met al hebben de drie teams samen 153 soorten geteld. En alsof dat nog niet genoeg is, zijn Grote Zee-eend, Noordse Stormvogel en Purperreiger door te weinig mensen gezien om aan de totaalijst toegevoegd te kunnen worden. Het oude record van 134 soorten werd door ieder team minstens geëvenaard. Team 3 had twee soorten meer. Team 2 zes, zodat het record nu op 140 staat. Dat deze zevende Big Day goed was blijkt ook uit het aantal soorten die nog nooit tijdens een Big Day zijn waargenomen. De volgende tien krentjes konden aan de lange lijst Big-Day-soorten worden toegevoegd: Brandgans, Brilduiker, Zwarte Wouw, Smelleken, Krombekstrandloper, Zwartkopmeeuw, Grote Burgemeester, Velduil, Europese Kanarie en Grauwe Gors. Dat (deze) krentjes niet voldoende zijn om een Big Day te winnen moge blijken uit de lijst van team 1, de hekkensluiter.